

ترسیم شبکه هم تألیفی پژوهشگران حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی طی سال‌های ۲۰۱۶-۲۰۰۶

پروانه ابوطالبی^۱

محمدحسین بیگلو^{۲*}

مطالعات دانش‌شناسی

سال سوم، شماره ۹، زمستان ۹۵، ص ۱ تا ۲۳

تاریخ دریافت: ۹۵/۰۸/۱۸

تاریخ پذیرش: ۹۵/۱۰/۱۵

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی روند تولیدات علمی حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی طی سال‌های ۲۰۰۶-۲۰۱۶ در پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب بوده است. در این پژوهش به بررسی تعداد ۲۸۰۶ مقاله در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی که در پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب در بازه زمانی ۲۰۱۶-۲۰۰۶ فهرست شده‌اند با استفاده از روش علم‌سنجی به تبیین نویسنده‌گان، مجلات هسته و کشورهای پیشو از این حوزه پرداخته شد. هم‌چنین برای ترسیم شبکه هم تألیفی نویسنده‌گان و هم سازمانی از نرم‌افزارهای ساینس آو ساینس و سایت اسپیس استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان داد انتشار مقالات علمی در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در بازه زمانی موربد بررسی روندی رو به رشد داشت. هم‌چنین کشورهای ایالات متحده، چین و انگلستان در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در صدر کشورهای پریار قرار داشتند. به علاوه مجلات انجمن انفورماتیک پزشکی آمریکا و مدیریت اطلاعات به عنوان مجلات هسته که بیشترین تعداد مقالات در این حوزه را به خود اختصاص داده‌اند، شناسایی شدند. در میان نویسنده‌گان «ونکاتش»، «کافمن» و «باتر» سهم بسزایی در انتشار مقالات این حوزه بر عهده داشتند و به عنوان نویسنده‌گان هسته شناخته شدند. بررسی نتایج نشان داد که علیرغم اهمیت و ضرورت انجام فعالیت‌های پژوهشی به صورت مشترک که منجر به افزایش کیفیت آن‌ها می‌شود، در رشته کتابداری و اطلاع‌رسانی میزان همکاری علمی پژوهشگران بسیار پایین است و پژوهشگران این حوزه علاقه چندانی به خلق آثار علمی به صورت گروهی نداشتند.

واژگان کلیدی: پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب، تحلیل شبکه‌های اجتماعی، شبکه هم تألیفی، کتابداری و اطلاع‌رسانی، همکاری علمی

۱. کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع‌رسانی پزشکی، دانشکده پرآپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، ایران.

Parvaneh2225@gmail.com

۲. دانشیار دانشگاه علوم پزشکی تبریز، گروه آموزشی علوم پایه، دانشکده پرآپزشکی، تبریز، ایران.

mh_biglu@yahoo.com

مقدمه

همکاری علمی پدیده نسبتاً پیچیده‌ای است که اشتراک توانمندی‌ها و تولید مطالب علمی جدید را ارتقا می‌بخشد. همکاری علمی با افزایش پیچیدگی دانش و به واسطه افزایش تقاضا برای تخصصی شدن بیشتر و مهارت‌های بین‌رشته‌ای در پژوهش ایجاد شده است. همکاری علمی پدیده‌ای است که به وسیله انواع مختلفی از تعاملات، اشتراک توانایی‌ها و تولید اطلاعات علمی را بهبود می‌بخشد، تعریف کرده‌اند (دی استفانو و همکاران، ۲۰۱۱).

همکاری علمی به پژوهشگران فرست می‌دهد تا قابلیت‌ها و توانایی‌های رشته‌های مختلف علمی پژوهشی را با هم ترکیب کنند، امری که انجام آن به صورت انفرادی امکان‌پذیر نیست. همکاری علمی با استفاده از تحلیل الگوهای هم نویسنده‌گی در مقالات منتشرشده و نیز با استفاده از تحلیل شبکه‌های اجتماعی قابل بررسی است. هدف پژوهشگران در همکاری علمی، بررسی، تفسیر و بازیبینی دانش جهانی است. گروهی از دانشمندان که با هم کار می‌کنند، شبکه‌ای اجتماعی را شکل می‌دهند. همکاری علمی ممکن است برای تولید پیشنهاد مالی، هم نویسنده‌گی در خلق یک اثر علمی و یا اشتراک ایده‌ها از طریق بحث‌های غیررسمی صورت گیرد. از همکاری علمی اغلب برای اجرای پژوهش‌های بین‌رشته‌ای استفاده می‌شود و پژوهش‌های بین‌رشته‌ای هدفشان این است که نقاط قوت رشته‌های متعددی را برای ایجاد رشته‌ای جدید با هم ترکیب کنند.

همکاری علمی بین نویسنده‌گان در ابتدا به وسیله شیمی‌دانان فرانسوی در اوایل قرن ۱۹ میلادی به وجود آمد و تا جنگ جهانی اول رشد آرامی را تجربه کرد و سپس رشد آن افزایش یافت (عصاره، ۲۰۰۵).

با به کارگیری روش‌های کمی در ارزیابی نوشه‌های علمی می‌توان تحول عظیمی در مطالعات مختلف و اطلاع‌رسانی به وجود آورد (دیانی، ۱۹۸۶). مطالعات زیادی در رابطه با میزان همکاری علمی نویسنده‌گان مقالات در رابطه با مجلات مختلف انجام شده است که همگی نشان می‌دهد در سال‌های اخیر همکاری و ارتباط پژوهشگران با هم افزایش یافته است (دیانی، ۱۹۸۶؛ عصاره و معرفت، ۱۳۸۴؛ پارسایی محمدی، ۱۳۸۴) و شواهدی وجود

دارد که نشان می‌دهد رابطه معنی‌داری بین همکاری گروهی و کیفیت بهتر آثار وجود دارد (هارت^۱، ۲۰۰۰). همکاری علمی نمایشی از کیفیت کار پژوهشگران همکار است و بسیاری از پژوهشگران در مطالعات خود به افزایش همکاری‌های علمی پی برده‌اند و همکاری علمی را یکی از خصوصیات اصلی نظام پژوهشی که به سرعت در حال تغییر است می‌دانند (رحیمی و فتاحی، ۱۳۸۶). همکاری علمی فواید متعددی مانند دسترسی به عقاید و منابع متعدد، مبادله اطلاعات علمی به خصوص بین رشته‌های مختلف، یادگیری مهارت‌های جدید، بازدهی بیشتر، کیفیت بالای نتایج و ارتقا کیفیت مقاله و همچنین استفاده از تخصص و مهارت نویسنده همکار دارد (حریری و نیکزاد، ۱۳۹۰؛ باکووا^۲، ۲۰۱۰).

هم تألیفی رسمی ترین جلوه همکاری فکری میان نویسنده‌گان در تولید پژوهش‌های علمی است که عبارت است از مشارکت دو یا چند نویسنده در تولید یک اثر که منجر به تولید بروندادهای علمی با کمیت و کیفیت بالاتری در مقایسه با زمانی که یک فرد به تنها یی اثری را تولید و منتشر می‌کند، می‌شود (هادسون^۳، ۱۹۹۶).

با توجه به اینکه دانشگاه‌ها و مؤسسات پژوهشی در هر کشور طلایه‌دار تولید اطلاعات علمی در آن جامعه هستند، ترسیم و تحلیل شبکه‌های هم تألیفی پژوهشگران این مؤسسات با استفاده از ابزارهای پیشرفته تحلیل شبکه‌های اجتماعی زمینه‌ای برای آشکارسازی الگوهای همکاری میان مؤسسات خواهد بود تا از این طریق بتوان در برنامه‌ریزی‌ها و سیاست‌گذاری‌های علمی، تصمیمات آگاهانه تری گرفت.

برای ترسیم نقشه علمی از گروه‌بندی‌های خوش‌های استفاده می‌شود. خوش‌ها مجموعه داده‌های شیبه به هم در هر حوزه موضوعی هستند. از طریق خوش‌بندی و ترسیم نقشه علمی دسترسی به روابط قسمت‌های مختلف علم و مطالعه تاریخ آن امکان‌پذیر می‌شود (عبدی جعفری و همکاران، ۱۳۹۰).

شبکه‌های هم تألیفی در واقع نوعی از شبکه‌های اجتماعی محسوب شده که به آن‌ها شبکه همکاری‌های علمی نیز گفته می‌شود. شبکه اجتماعی را می‌توان مجموعه‌ای از گره‌ها^۱ (موجودیت‌های اجتماعی) و پیوندهای^۲ (ارتباطات) مرتبط با هریک از این گره‌ها معرفی کرد (برودکا، ۲۰۱۱).

در شبکه‌های هم تألیفی، تعدادی از نویسندهای (گره‌ها) از طریق تألیف مشترک (پیوندها) به یکدیگر متصل شده و تشکیل نوعی شبکه اجتماعی می‌دهند که ویژگی‌های این شبکه را می‌توان با استفاده از شاخص‌های گوناگون تحلیل شبکه‌های اجتماعی مورد بررسی قرار داد. به عبارت دیگر در شبکه‌های اجتماعی هم نویسنده‌ی، دو نویسنده در صورت دارابودن حداقل یک مقاله مشترک به یکدیگر متصل می‌شوند و مجموعه‌ای از این تولیدات مشارکتی، یک شبکه اجتماعی را تشکیل می‌دهد. استفاده از شاخص‌های تحلیل شبکه‌های اجتماعی برای بررسی شبکه‌های همکاری علمی از طریق هم تألیفی برای نخستین بار توسط نیومن^۳ در حوزه‌های رایانه، فیزیک و زیست‌پژوهشی استفاده شد (نیومن، ۲۰۰۱). تحلیل شبکه‌های اجتماعی که ریشه در مباحث انسان‌شناختی و روان‌شناختی در دهه‌های ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰ میلادی دارد، امروزه به‌طور گسترده به عنوان الگویی کیفی برای تحلیل پیکربندی شبکه‌ها و جایگاه و تعاملات میان افراد تشکیل‌دهنده شبکه‌های اجتماعی به کار می‌رود. از سویی دیگر تجزیه و تحلیل انتشارات هم تألیفی شده روشی استاندارد برای سنجش میزان درجه همکاری در پژوهش است. هم‌چنین ارزیابی شبکه‌های هم تألیفی به منظور سنجش پیوند میان مؤسسات و سازمان‌ها، از روش‌های بررسی کم و کیف همکاری علمی به شمار می‌رود (لاندبرگ و همکاران، ۲۰۰۶).

شبکه‌ها می‌توانند اطلاعات مفیدی را درباره پیوستگی و وابستگی متقابل پیوند میان پژوهشگران در کشورهای مختلف نشان دهند (واگنر^۴، ۲۰۰۵).

-
1. Node (Vertex)
  2. link
  3. Bródka
  4. Newman
  5. Lundberg & et al
  6. Wagner

از لحاظ تاریخی، هم تألیفی در ابتدا در حوزه‌های علوم و علوم اجتماعی بیشتر مورد توجه قرار گرفت، اما در سال‌های اخیر در حوزه‌های دیگر از جمله کتابداری و اطلاع‌رسانی روندی رو به افزایش داشته است. در عین حال پژوهش‌ها نشان می‌دهد که به طور کلی، تألیف مقالات مشترک در حوزه علوم اجتماعی بسیار کمتر از سایر حوزه‌های علوم است و در علوم انسانی و اجتماعی، مقالات در کل، تک نویسنده‌ای هستند (ملین، ۲۰۰۴).

پژوهش حاضر در جهت رسیدن به اهداف زیر گام برمی‌دارد: تعیین سطوح و ساختار شبکه هم تألیفی پژوهشگران در پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب در بازه زمانی ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۶ که برای رسیدن به این اهداف پاسخ به پرسش‌های زیر ضروری است:

- میزان رشد انتشارات علمی پژوهشگران در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در بازه زمانی ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۶ چگونه بوده است؟
- کشورهای پیشو در زمینه انتشار مدارک علمی در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در بازه زمانی ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۶ کدام‌اند؟
- زبان غالب انتشارات علمی در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در بازه زمانی ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۶ به چه زبانی هستند؟
- مجلات هسته حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در بازه زمانی ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۶ کدام‌اند؟
- کدام نویسنده‌گان در زمینه انتشار مدارک علمی در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در بازه زمانی ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۶ فعال ترند؟
- ساختار شبکه هم تألیفی پژوهشگران حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در بازه زمانی ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۶ به چه صورت است؟
- شبکه همکاری سازمان‌های برتر در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در بازه زمانی ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۶ به چه صورت است؟

بررسی متون مربوط به حوزه کتابداری گویای این امر است که در ایران در زمینه شبکه‌های هم تألیفی در زمینه کتابداری، پژوهش‌های متعددی انجام شده است. به عنوان مثال عرفان منش و حسینی (۲۰۱۵) در بررسی ۱۰ سال عملکرد مجله بین‌المللی علوم اطلاع‌رسانی و مدیریت اطلاعات، به ترسیم و تحلیل عملکرد ۸۱ موسسه داخلی و خارجی دارای تألیف در مجله مذکور پرداختند. یافته‌های پژوهش آن‌ها نشان داد که دانشگاه‌های شیراز، اصفهان،

الزهرا، تربیت مدرس، فردوسی مشهد و مرکز منطقه‌ای اطلاع‌رسانی علوم و فناوری، مهم‌ترین جایگاه را در شبکه هم تألفی مقاله‌های منتشر شده در مجله بر اساس شاخص‌های خرد تحلیل شبکه‌های اجتماعی داشتند.

عرفان منش و بصیریان جهرمی (۱۳۹۲) در مقاله خود به بررسی شبکه هم تألفی فصلنامه مطالعات ملی کتابداری و سازمان‌دهی اطلاعات پرداختند. آنان به معرفی مهم‌ترین نویسنده‌گان دارای جایگاه در میان کلیه مقالات پرداختند. سعید رضایی شریف‌آبادی، صدیقه محمد اسماعیل و رحیم علیجانی بالاترین جایگاه را به خود اختصاص داده‌اند و در مجموع شبکه هم تألفی این مجله با ویژگی‌های یک شبکه جهان کوچک مطابقت دارد.

عصاره و همکاران (۱۳۹۱) در مقاله خود با عنوان بررسی سنجه مرکزیت در شبکه هم تألفی مقالات مجله علم اطلاعات به بررسی شبکه اجتماعی هم تألفی مجلات این حوزه در پایگاه تامسون رویترز پرداخته‌اند. آنان برای تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار یوسی نت استفاده کردند و مهم‌ترین نویسنده را به لحاظ مرکزیت درجه‌ای و مرکزیت بینایینی، بردار ویژه و نزدیکی تعیین نمودند. نتایج پژوهش حاکی از تراکم شبکه‌ای پایین بود. بعلاوه آنان به این نتیجه رسیدند که سنجه‌های مرکزیت این حوزه در مقایسه با سایر حوزه‌ها میزان پایینی را به خود اختصاص داده است.

در پژوهشی دیگر حریری و نیک‌زاد (۱۳۹۰) شبکه‌های هم تألفی در مقالات ایرانی رشته‌های کتابداری و اطلاع‌رسانی، روان‌شناسی، مدیریت و اقتصاد طی سال‌های ۲۰۰۰-۲۰۰۹ را بررسی کردند. نتایج نشان داد که بیشترین مشارکت در تولید مدارک دو و سه نویسنده‌ای بوده و نویسنده‌گان رشته روان‌شناسی به چند نویسنده‌گی گرایش بیشتری داشتند. رشته کتابداری در کل نسبت به سه رشته دیگر از لحاظ همکاری در جایگاه پایین تری قرار داشت. هم‌چنین میانگین ضریب همکاری بین پژوهشگران کتابداری و اطلاع‌رسانی ۰/۰۸ بود و پژوهشگران این رشته علاقه چندانی به مشارکت گروهی نداشتند.

دانش و همکاران (۱۳۸۸) در پژوهشی به بررسی کلیه مقالات منتشر شده در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در پایگاه امداد در سال‌های ۲۰۰۳-۲۰۰۸ پرداختند. نتایج تحلیل داده‌ها حاکی از آن است که ۸۳۲۰ مقاله با همکاری ۱۰۷۶۰ پژوهشگر منتشر شده است.

در مطالعه دیگری فرج پهلو (۲۰۰۴) به بررسی آثار گروهی نویسنده‌گان ایرانی حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در چهار مجله تخصصی فارسی طی سال‌های ۲۰۰۱-۲۰۰۳ پرداخت تا دامنه تلاش‌های این نویسنده‌گان را در تولید و انتقال دانش و اطلاعات به جامعه مشخص کند. یافته‌های حاصل از این پژوهش حاکی از آن است که از مجموع ۱۶۸ مقاله موجود تنها ۲۳ مقاله حاصل همکاری گروهی ۴۱ نویسنده بوده است که میانگین ۲۰۴ نفر برای تعداد نویسنده‌گان در هر مقاله به دست آمد که نشان‌دهنده پایین بودن میزان همکاری گروهی بین نویسنده‌گان ایرانی این حوزه است.

پژوهش‌های خارجی متعددی در مورد هم تألیفی انجام شده است. در اینجا به مواردی که از لحاظ موضوعی با پژوهش حاضر ارتباط دارند، پرداخته می‌شود. یان و همکاران^۱ (۲۰۱۰) شبکه هم تألیفی پژوهشگران کتابداری و اطلاع‌رسانی را در ۱۸ عنوان نشریه بررسی کردند و ویژگی‌های کلی شبکه اجتماعی و هم‌چنین عملکرد فردی پژوهشگران را با استفاده از شاخص‌های کلان و خرد موردنبررسی قرار دادند.

نتایج پژوهش لئو و همکاران^۲ (۲۰۰۵) با عنوان شبکه‌های هم تألیفی در جامعه پژوهشی کتابخانه دیجیتال نشان داد که تعداد انتشارات نویسنده‌گان بین ۱ و ۲۲ اثر بوده است که ۴ نویسنده بیش از ده مقاله، ۷۸ درصد نویسنده‌گان فقط یک مقاله و ۹۵ درصد از آنان سه مقاله یا کمتر منتشر کرده‌اند. تقریباً ۷۲ درصد از نویسنده‌گان وابستگی سازمانی به مؤسسات آمریکایی دارند. هم‌چنین بیشترین تعداد مقالات به صورت هم تألیفی با دو نویسنده به نگارش درآمده است.

هارت (۲۰۰۰) در بررسی آثار گروهی منتشر شده توسط کتابداران دانشگاه ایالت پنسیلوانیا به این نتیجه دست یافت که میزان همکاری گروهی نویسنده‌گان در مجلات علمی هسته کتابداری و اطلاع‌رسانی نسبت به سایر مجلات علمی داوری شده و مجلات علمی داوری نشده بیشتر است، به طوری که از مجموع ۳۱۵ مقاله علمی منتشر شده توسط ۵۹ کتابدار این دانشگاه، ۲۳۰ مقاله دارای یک نویسنده بودند و ۸۵ مقاله دو یا بیش از دو نویسنده داشتند.

-
1. Yan & et al
  2. Liu & et al

آجی فیروکی و همکاران^۱ (۱۹۹۸) در پژوهشی، شاخص‌های هم تألفی^۲ را برای اولین بار معرفی کردند و هر کدام از آن‌ها را از سال ۱۹۶۱ تا ۱۹۸۶ برای رشته کتابداری و اطلاع‌رسانی محاسبه نمودند. یافته‌های آن‌ها نشان داد که همکاری میان پژوهشگران رشته کتابداری و اطلاع‌رسانی در سال ۱۹۸۶ (۰/۱۷) بیشتر از ۱۹۶۱ (۰/۰۵) برآورد شد.

در این راستا پژوهش حاضر جهت شناخت کشورهای پرکار از نظر تولید مقالات علمی حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی و بررسی وضعیت نویسندها و پژوهشگران پرکار این حوزه است. در کنار بررسی شاخص‌های مهم علم‌سنجی بررسی مجلات هسته حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی که مقالات پر استناد در آن‌ها چاپ شده‌اند، از اهمیت خاصی برخوردار است. مطالعه روند رشد این حوزه برای سنجش اهمیت موضوعات مربوط به بحث کتابداری و اطلاع‌رسانی از دیگر اهداف کاربردی این مقاله است.

مرور پژوهش‌های موجود نشان می‌دهد که ابعاد گوناگون مشارکت علمی پژوهشگران حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی کشور تاکنون مورد مطالعه قرار نگرفته است. بررسی مشارکت علمی پژوهشگران یک حوزه کاربردهای مهمی در سیاست‌گذاری‌های علمی داشته و ابزار مناسبی برای برنامه‌ریزان فعالیت‌های پژوهشی فراهم می‌آورد تا علاوه بر ارزیابی و کنترل پیشرفت‌های حاصل شده در فعالیت‌های پژوهشی، کاستی‌ها و نواقص موجود را نیز شناسایی کرده و در صدد رفع آن برآیند. از آنجاکه مشارکت علمی و همکاری گروهی نویسندها نقش مهمی در عرصه علم و دانش دارد، پژوهش حاضر به بررسی جنبه‌های گوناگون همکاری‌های علمی حوزه‌های کتابداری و اطلاع‌رسانی می‌پردازد.

روش پژوهش

این پژوهش از نوع کاربردی توصیفی است که در آن از روش ترسیم نقشه علمی استفاده شده که یکی از روش‌های علم‌سنجی است. جامعه پژوهش، کلیه مقالات علمی مربوط به حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در بازه زمانی ۲۰۰۶-۲۰۱۶ در پایگاه مجموعه هسته علوم

تحت وب^۱ است. ابتدا در بخش جستجوی پایگاه کلیدواژه فناوری اطلاعات^۲ در بازه زمانی مطرح شده یعنی ۲۰۰۶-۲۰۱۶ جستجو گردید، سپس در قسمت موضوعات، موضوع کتابداری و اطلاع‌رسانی^۳ و در بخش نوع مدارک، مقالات انتخاب شد و نتایج مربوط به آن استخراج گردید که شامل ۲۸۰۶ مقاله ثبت شده بود. برای استخراج داده‌ها و قابل خوانده شدن آن‌ها توسط نرم‌افزار ساینس آو ساینس^۴ ابتدا آن‌ها به صورت متن ساده^۵ در فایل‌های ۵۰۰ مدرکی درآورده شد و درنهایت پس از ادغام تمامی این فایل‌ها، یک فایل کلی از همه اقلام به دست آورده شده و در رایانه ذخیره شدند.

برای بررسی نرخ رشد انتشارات علمی پژوهشگران حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی طی دوره زمانی مورد بررسی از مدل رگرسیون نمایی استفاده شد. مدل رگرسیون نمایی مدلی است که در تحلیل‌های روند رشد مورد استفاده قرار می‌گیرد.

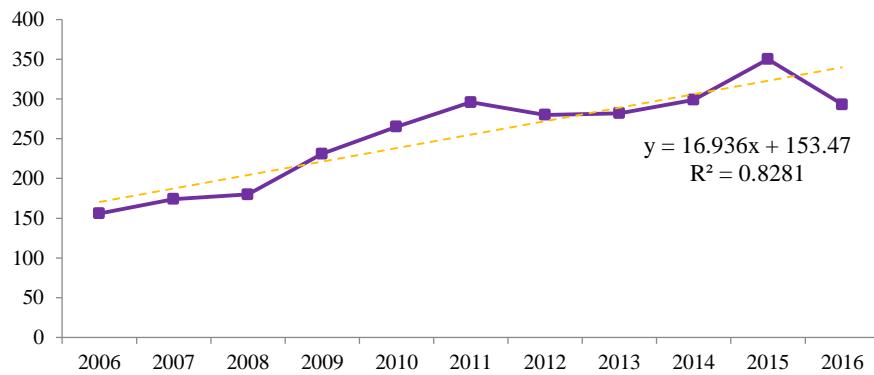
درنهایت نقشه علمی حوزه موضوعی کتابداری و اطلاع‌رسانی رسم و خوش‌های مهم در آن‌ها شناسایی شدند. شبکه هم تألیفی نویسندها با استفاده از نرم‌افزار مصورسازی ساینس آو ساینس ترسیم شد. برای ترسیم شبکه همکاری علمی در سطح سازمانی، با انتخاب چند دانشگاه و موسسه برتر از نظر میزان تولیدات و همکاری‌های علمی و با پالایش کردن داده‌ها به دانشگاه و مؤسسات منتخب، از نرم‌افزار سایت اسپیس^۶ استفاده شده است. برای واضح بودن شبکه هم نویسنده‌گی، مقالاتی که حداقل دو بار در پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب مورد استناد قرار گرفته بودند، انتخاب شدند.

یافته‌های پژوهش

نمودار ۱ روند رشد انتشارات علمی پژوهشگران در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در بازه زمانی ۲۰۰۶-۲۰۱۶ را نشان می‌دهد. بر اساس اطلاعات نمودار ۱، بیشترین انتشارات علمی

-
1. web of science core collection
  2. information technology
  3. information science\ library science
  4. science of science software
  5. plain text
  6. cite space software

در زمینه کتابداری و اطلاع‌رسانی مربوط به سال ۲۰۱۵ با ۳۵۰ مدرک (۱۲/۵ درصد) است. روند رشد انتشارات علمی در زمینه کتابداری و اطلاع‌رسانی افزایشی بوده بدین ترتیب که تا سال ۲۰۱۵ رو به افزایش، سپس از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۵ مقداری رو به کاهش نهاده است. رشد علمی حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در این بازه زمانی از ۱۵۶ مقاله در سال ۲۰۰۶ به ۳۵۰ مقاله در سال ۲۰۱۵ افزایش یافته است. با توجه به مدل رگرسیون نمایی، نتایج پژوهش نشان‌دهنده رشدی معادل ۱۶/۹۳ درصدی در انتشارات علمی حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی است.

نمودار ۱. روند رشد انتشارات علمی حوزه کتابداری در پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب طی ۲۰۰۶-۲۰۱۶

جدول ۱ انتشارات علمی کشورهای فعال حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در طول دوره مطالعه را نشان می‌دهد. همان‌طور که جدول نشان می‌دهد ایالات متحده فعال‌ترین کشور و دارای بیشترین تعداد انتشارات علمی در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی است. ایالات متحده با اختصاص ۵۰٪ انتشارات علمی به خود پریار‌ترین کشور، پس از آن چین (۱۱/۵٪)، انگلستان (۱۰/۹٪)، کانادا (۱۰/۲٪) و تایوان (۸/۱٪) در ردیف کشورهای فعال در زمینه انتشارات علمی حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی هستند. ستون آخر جدول ۱ انتشارات علمی منتشر شده توسط هر کشور تقسیم بر تعداد جمعیت آن کشور را نشان می‌دهد (رتبه بهینه‌شده). هنگامی که بهره‌وری کشورها بر اساس تعداد جمعیت محاسبه شد، پنج کشور پریار در

انتشارات علمی (پس از ارزیابی مجدد اندازه جمعیت مربوطه) سنگاپور، فنلاند، تایوان، استرالیا و دانمارک است.

جدول ۱. انتشارات علمی کشورهای فعال در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی
در پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب طی ۲۰۱۶-۲۰۰۶

رتبه	کشور	تعداد انتشارات	تعداد انتشارات	درصد	جمعیت (میلیون)	بهینه شده
۱	ایالات متحده	۱۴۰۳	۳۲۱,۴۱۸,۸۲۰	%۵۰.۰۰	۴/۳	۸
۲	چین	۲۳۰	۱,۳۷۱,۲۲۰,۰۰۰	%۱۱.۵۱۷	۰/۱	۱۹
۳	انگلستان	۲۱۸	۶۵,۱۳۸,۲۳۲	%۱۰.۹۱۶	۳/۳	۱۰
۴	کانادا	۲۰۵	۳۵,۸۵۱,۷۷۴	%۱۰.۲۶۵	۵/۸	۶
۵	تایوان	۱۶۳	۲۳,۳۸۱,۰۳۸	%۸.۱۶۲	۷	۳
۶	کره جنوبی	۱۵۷	۵۰,۲۹۳,۴۳۹	%۷.۸۶۲	۳/۱	۱۱
۷	استرالیا	۱۵۵	۲۳,۷۸۱,۱۶۹	%۷.۷۶۲	۶/۷	۴
۸	سنگاپور	۹۳	۵,۵۳۵,۰۰۲	%۴.۶۵۷	۱۸/۶	۱
۹	آلمان	۸۸	۸۱,۴۱۳,۱۴۵	%۴.۴۰۷	۱/۱	۱۴
۱۰	اسپانیا	۸۸	۴۶,۴۱۸,۲۶۹	%۴.۴۰۷	۱/۹	۱۲
۱۱	هلند	۸۷	۱۶,۹۳۶,۵۲۰	%۴.۳۵۷	۵/۴	۷
۱۲	برزیل	۶۰	۲۰۷,۸۴۷,۵۲۸	%۳.۰۰۵	۰/۲	۱۸
۱۳	هند	۵۹	۱,۳۱۱,۰۵۰,۵۲۷	%۲.۹۵۴	۰	۲۰
۱۴	فرانسه	۵۱	۶۶,۸۰۸,۳۸۵	%۲.۵۵۴	۰/۷	۱۶
۱۵	فنلاند	۴۵	۵,۴۸۲,۰۱۳	%۲.۲۵۳	۹	۲
۱۶	آفریقای جنوبی	۴۴	۵۴,۹۵۶,۹۲۰	%۲.۲۰۳	۰/۸	۱۵
۱۷	مالزی	۴۳	۳۰,۳۳۱,۰۰۷	%۲.۱۵۳	۱/۴	۱۳
۱۸	سوئد	۳۹	۹,۷۹۸,۸۷۱	%۱.۹۵۳	۴/۳	۹
۱۹	ایتالیا	۳۵	۶۰,۸۰۲,۰۸۵	%۱.۷۵۳	۰/۵	۱۷
۲۰	دانمارک	۳۲	۵,۶۷۶,۰۰۲	%۱.۶۰۲	۶/۴	۵

همان‌طور که جدول ۲ نشان می‌دهد انگلیسی زبان غالب بسیاری از انتشارات علمی بود.
۹۷/۳٪ از انتشارات علمی حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی به زبان انگلیسی و فقط ۲/۷٪ از آنها به زبان‌های دیگر بود. غالب بودن زبان انگلیسی در انتشارات علمی پایگاه مجموعه

هسته علوم تحت وب امری متعجب کننده نیست به دلیل اینکه تأکید این پایگاه از سال‌ها قبل بر انتشارات انگلیسی زبان است (بیگلو، ۲۰۰۷).

جدول ۲. زبان انتشارات علمی در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب طی ۲۰۰۶-۲۰۱۶

رتبه	زبان	تعداد انتشارات	درصد
۱	انگلیسی	۲۷۳۱	%۹۷/۳
۲	پرتغالی	۴۴	%۱/۶
۳	اسپانیایی	۱۸	%۰/۶
۴	مجارستانی	۷	%۰/۲
۵	ایتالیایی	۲	%۰/۱
۶	ترکی	۲	%۰/۱
۷	فرانسوی	۱	%۰/۰
۸	رومانیایی	۱	%۰/۰

لیست مجلات تخصصی معتبر دارای انتشارات علمی در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی از پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب استخراج شد. ۲۰ مجله فعال که دارای بیشترین انتشارات در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی بودند انتخاب شدند. بر اساس قانون پراکندگی مجلات برادفورد تعداد کمی از مجلات در یک حوزه موضوعی بیشترین تعداد مقالات مهم آن حوزه را منتشر می‌کنند که به آن‌ها مجلات هسته گفته می‌شود (بیگلو و همکاران، ۲۰۱۴). مجله انجمن انفورماتیک پزشکی آمریکا^۱ با انتشار ۱۰/۵٪ انتشارات علمی در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی، مجله مدیریت اطلاعات^۲ با انتشار ۸/۲۷٪ انتشارات علمی و مجله سیستم‌های اطلاعات مدیریت^۳ با انتشار ۷/۸۹٪ انتشارات علمی به ترتیب بیشترین تأثیرگذاری را در بین مجلات دیگر از خود نشان داده‌اند.

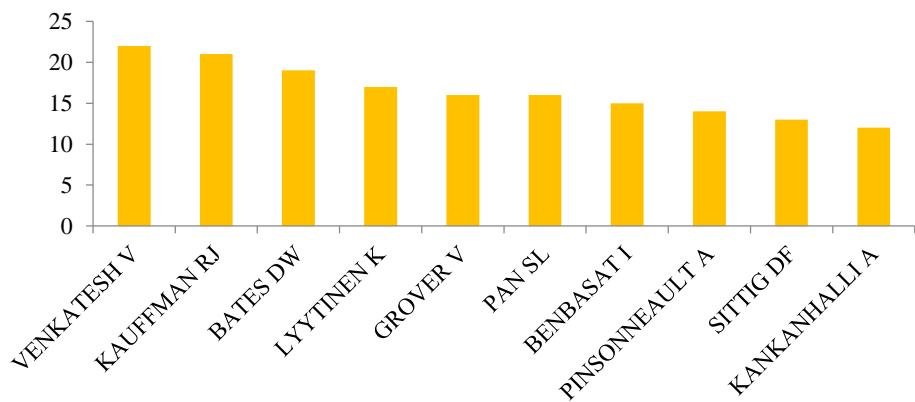
-
1. Biglu
  2. journal of the american medical informatics association
  3. information management
  4. mis quarterly

جدول ۳. مجلات هسته حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب
طی ۲۰۰۶-۲۰۱۶

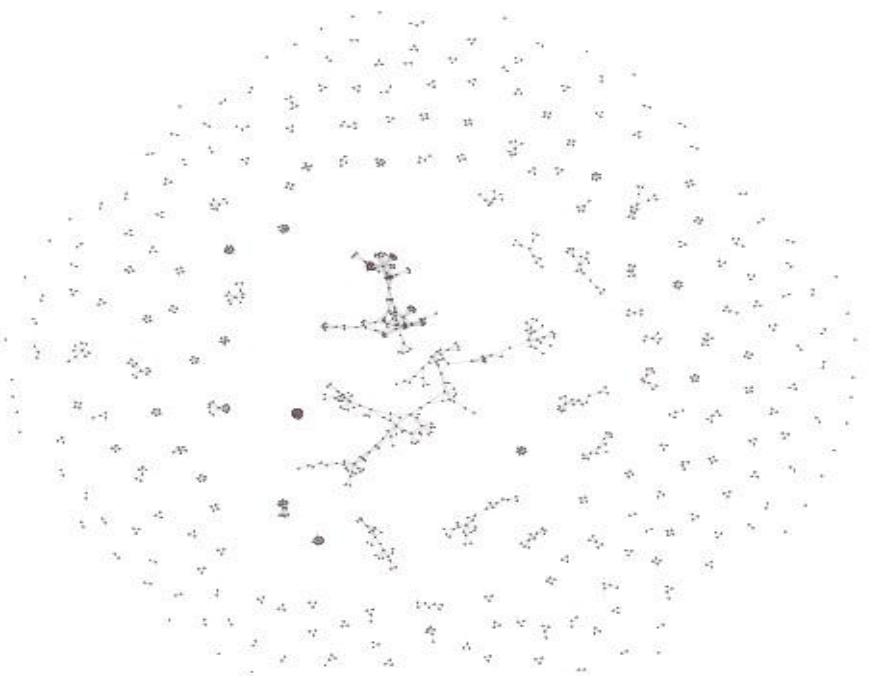
ردیف	نام مجله	تعداد انتشارات در سال	درصد
۱	Journal of the American Medical Informatics Association	۲۲۵	%۱۰/۵
۲	Information management	۱۷۷	%۸/۲۷
۳	Mis Quarterly	۱۶۹	%۷/۸۹
۴	International Journal of Information Management	۱۶۱	%۷/۵۲
۵	Journal of Management Information Systems	۱۴۸	%۶/۹۱
۶	Information Systems Research	۱۴۷	%۶/۸۷
۷	Journal of Information Technology	۱۴۳	%۶/۶۸
۸	European Journal of Information Systems	۱۳۹	%۶/۳۵
۹	Journal of the Association for Information Systems	۹۰	%۴/۲۰
۱۰	Information Systems Journal	۷۹	%۳/۶۹
۱۱	Journal of Strategic Information Systems	۷۲	%۳/۳۶
۱۲	Government Information Quarterly	۶۹	%۳/۲۲
۱۳	Electronic Library	۶۲	%۲/۹۰
۱۴	Journal of Knowledge Management	۶۲	%۲/۹۰
۱۵	Information Development	۶۰	%۲/۸۰
۱۶	Information Technology People	۵۴	%۲/۵۲
۱۷	Journal of Global Information Management	۵۲	%۲/۴۳
۱۸	Information Technology Management	۵۱	%۲/۳۸
۱۹	Journal of the American Society for Information Science &Technology	۵۱	%۲/۳۸
۲۰	Data Base for Advances in Information Systems	۴۸	%۲/۲۴

نمودار ۲ فهرست ده نویسنده دارای بیشترین انتشارات علمی در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب طی سال‌های ۲۰۰۶-۲۰۱۶ را در زمینه کتابداری و اطلاع‌رسانی نشان می‌دهد. بر اساس این نمودار، ونکاتش از دانشگاه آرکانزاس در ایالات متحده با تولید ۲۲ مدرک علمی رتبه اول را در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی تا سال ۲۰۱۶ به خود اختصاص داده است. رتبه دوم را کافمن از دانشگاه مینه سوتا در

ایالات متحده با تولید ۲۱ مدرک علمی از آن خود کرده است. رتبه سوم را با تر از دانشگاه هاروارد در ایالات متحده با تولید ۱۹ مدرک علمی به خود اختصاص داده است.

نمودار ۲. ده نویسنده فعال حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی
در پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب طی ۲۰۰۶-۲۰۱۶

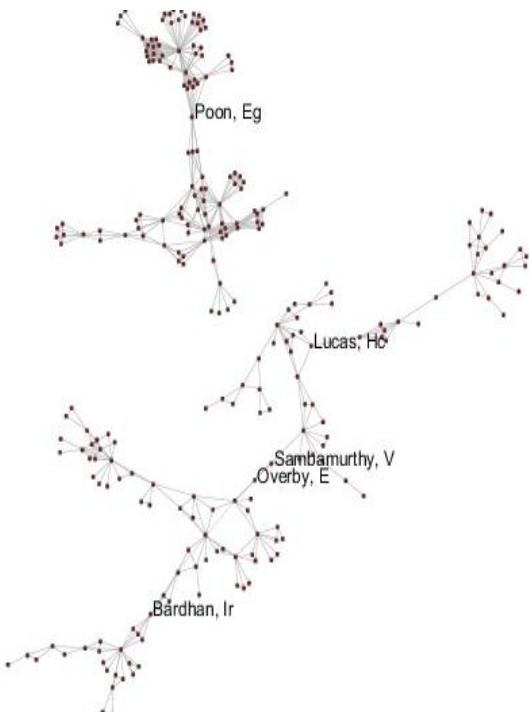

سال سوم، شماره ۹، زمستان ۹۵

نمودار ۳. شبکه هم تألیفی پژوهشگران حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی

در پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب طی ۲۰۰۶-۲۰۱۶

همان‌طور که شبکه هم تألیفی نشان می‌دهد (نمودار ۳)، نویسنده‌گان حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی علاقه‌ای به همکاری مشترک از خود نشان نداده‌اند. به‌غیراز تعداد دو شبکه نسبتاً بزرگ، تمامی آن‌ها به صورت شبکه‌های کوچک و غیرقابل توجه در خلق آثار علمی نقش داشته‌اند. فقط تعداد دو عنصر نسبتاً قابل توجه در مرکز شبکه خودنمایی می‌کند که نشان از ارتباط و همکاری علمی تعدادی از نویسنده‌گان در زمینه موضوعی کتابداری و اطلاع‌رسانی است. این دو عنصر به صورت مشخص‌تر در نمودار ۴ به تصویر کشیده شده است.

نمودار ۴. عنصر بزرگ شبکه هم تألیفی پژوهشگران حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در پایگاه مجموعه

هسته علوم تحت وب طی ۲۰۰۶-۲۰۱۶

نمودار ۴ تعداد دو عنصر از بزرگ‌ترین عناصر شبکه هم تأثیری رشته کتابداری و اطلاع‌رسانی را نشان می‌دهد. تعدادی از نویسندهای در ایجاد آن نقش استراتژیک داشته‌اند

که اصطلاحاً به این نویسندهای نقطه برش^۱ گفته می‌شود. این نویسندهای عبارت‌اند از:

«پون» از بیمارستان بریگهام و دانشکده پزشکی هاروارد در ایالات متحده.^۲

«لوکاس» از دانشگاه مریلند در ایالات متحده.^۳

«سام بامورتی» از دانشگاه ایالتی میشیگان در ایالات متحده.^۴

«اوربی» از دانشگاه اموری در ایالات متحده.^۵

«باردهان» از دانشگاه تگزاس دالاس در ایالات متحده.^۶

که در ایجاد بزرگ‌ترین عناصر شبکه هم نویسندهای حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی نقش استراتژیک ایفا کرده‌اند.

نمودار ۵ شبکه همکاری سازمان‌های برتر در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی را نشان

می‌دهد. برای مصورسازی مناسب شبکه همکاری سازمان‌های برتر در حوزه کتابداری و

اطلاع‌رسانی فقط عناصر اصلی در نقشه انتخاب شده و نام سازمان‌های برتر به صورت بر جسته

در نقشه نشان داده شده است. همان‌طور که در نمودار ۵ نشان داده شده است دانشگاه مریلند

از ایالات متحده برترین سازمان در زمینه انتشار مقالات در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی

است. دیگر سازمان‌ها عبارت‌اند از: دانشگاه ایالتی جورجیا، دانشگاه هاروارد، دانشگاه

بریتیش کلمبیا، دانشگاه ایالتی آرکانزاس و... .

1. cut-off point

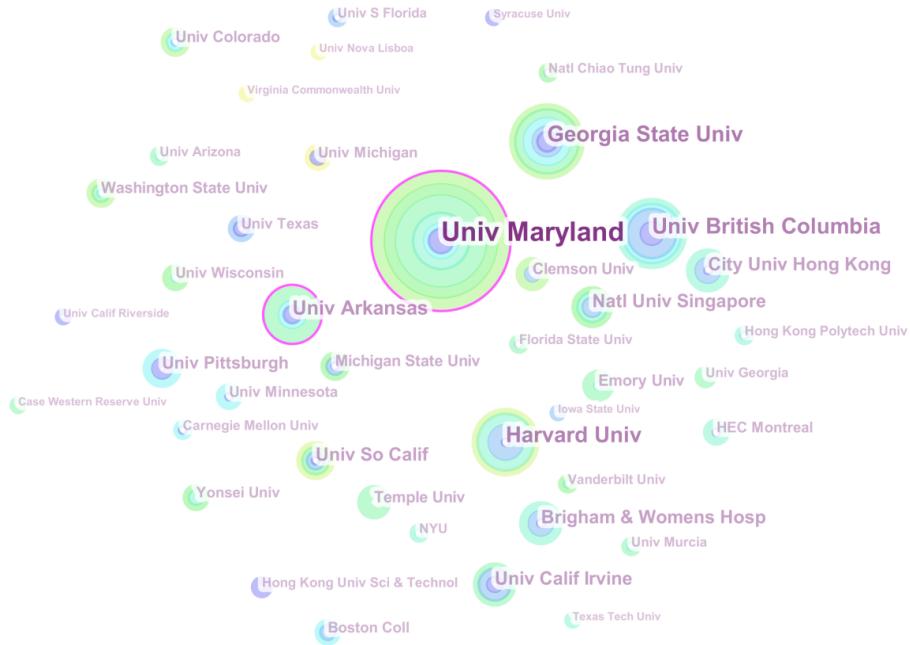
2. Poon, Eg. Brigham and Women's Hospital and Harvard Medical School, Boston

3. Lucas, Hc. University of Maryland, College Park, United States

4. Sambamurthy, V. Michigan State University, East Lansing, United States

5. Overby, E .Goizueta Business School - Emory University, Atlanta

6. Bardhan, Ir .School of Management, University of Texas at Dallas, United States

نمودار ۵. شبکه همکاری سازمان‌های برتر در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در پایگاه مجموعه هسته

علوم تحت وب طی ۲۰۰۶-۲۰۱۶

بحث و نتیجه‌گیری

همکاری و مشارکت علمی یکی از مباحث مهم حوزه علم‌سنجی محسوب می‌شود که تاکنون مطالعات بسیاری در زمینه الگوهای مختلف همکاری و مشارکت علمی انجام شده است. پژوهش حاضر به منظور ترسیم شبکه هم تأثیری پژوهشگران حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی طی سال‌های ۲۰۰۶-۲۰۱۶ انجام شده است.

پرایس در کتاب علم کوچک، علم بزرگ که اثری پایه در اطلاع‌رسانی است خاطرنشان می‌کند که تعداد مقاله‌های علمی هر پانزده سال دو برابر می‌شود. چنین میزان رشدی را نمی‌توان به یک عامل نسبت داد و می‌توان نتیجه گرفت که این رشد بخشی از ماهیت علم است. یافته‌های مربوط به روند رشد تولیدات علمی در زمینه کتابداری و اطلاع‌رسانی تا سال ۲۰۱۶ نشان داد که بیشترین تولید علمی در سال ۲۰۱۵ با تولید ۳۵۰ مدرک رخ داده است.

روند رشد تولیدات تا سال ۲۰۱۵ افزایشی و از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۶ رو به کاهش نهاده است. درنتیجه می‌توان گفت اهمیت تولید منابع اطلاعاتی و اشاعه دانش تولیدشده در طول سال‌های متمادی افزایش پیدا کرده است. یافته‌های پژوهش‌های مشابه نیز روند صعودی تولید منابع اطلاعات علمی و افزایش قابل توجه انتشار مقالات را نشان می‌دهند (هولیس^۱، ۲۰۰۱؛ آدامز و همکاران^۲، ۲۰۰۵). با مقایسه بین پژوهش حاضر و پژوهش‌های مشابه می‌توان به این نتیجه رسید که پژوهش حاضر در زمینه روند رشد تولیدات علمی همسو با پژوهش‌های مشابه است.

نتایج بررسی در پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب نشان داد که کشورهای ایالات متحده و چین کشورهای پیشرو از نظر تولید و انتشار مقالات علمی در طی ۱۰ سال (۲۰۱۶-۲۰۰۶) هستند و کشور انگلستان در جایگاه سوم جهانی قرار می‌گیرد. نویسنده‌گان فعال و پرکار این حوزه به ترتیب ونکاتش با تولید ۲۲ مدرک علمی، کافمن ۲۱ مدرک و باتز ۱۹ مدرک هستند.

نتایج پژوهش نشان داد که انگلیسی زبان غالب بسیاری از انتشارات علمی در پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب بود. مسلم است که آثار انگلیسی‌زبان نسبت به سایر زبان‌ها شانس بیشتری برای بازیابی و مطالعه شدن دارند و درنتیجه از ضریب تأثیر بالاتری برخوردارند، زیرا زبان انگلیسی زبان غالب بین‌المللی است و از طرف دیگر، تولید علم بیشتر تحت کنترل کشورهایی انگلیسی‌زبان از جمله آمریکای شمالی، انگلستان، کانادا و استرالیا است. زبان می‌تواند به عنوان یکی از عوامل مهم در جذب استناد و رؤیت پذیری مقاله در شبکه‌های علمی-اجتماعی مورد توجه قرار گیرد. علی‌رغم این که سطح دانش ملی ایران در حوزه‌های علوم انسانی و هنر از وضعیت رو به رشدی برخوردار است، اما به دلیل عدم ارائه این آثار به زبان انگلیسی، تفکر و اندیشه دانشمندان ایرانی در این حوزه‌ها به عرصه بین‌المللی کمتر راه پیدا می‌کند.

تحلیل شبکه هم تألیفی حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی نشان می‌دهد که متخصصین کتابداری و اطلاع‌رسانی کوششی در جهت خلق آثار علمی مشترک از خود نشان نداده‌اند و این امر بسی بحث برانگیز است. متخصصینی که مدعی ایجاد همکاری‌های علمی در سطح جهانی هستند و ترسیم شبکه‌های هم نویسنده‌گی و سایر انواع شبکه‌ها را (هم سازمانی، ...) را جز توانایی رشته خود قلمداد می‌کنند، چرا در خلق آثار علمی به صورت مشترک جدیت و همکاری از خود نشان نمی‌دهند (توبه‌فرمایان چرا خود توبه کمتر می‌کنند). این امر نشان‌دهنده پایین بودن روحیه همکاری گروهی بین نویسنده‌گان مقالات حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در پایگاه مجموعه هسته علوم تحت وب در سال‌های موردنظری است. در مقایسه با پژوهش‌های پیشین یافته‌های دانش و همکاران نشان می‌دهد که اکثر مقالات تألیفی حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در جهان مقالات تک نویسنده‌ای هستند و این گونه مقالات ۸۰/۹ درصد کل مقالات را شامل می‌شوند. هم‌چنین تنها ۱۹/۱ درصد از مقالات با همکاری دو یا بیش از دو نویسنده نوشته شده‌اند (دانش و همکاران، ۱۳۸۸). هم‌چنین یافته‌های پژوهش دیگر نشان می‌دهد که از مجموع ۱۶۸ مقاله موردنظری در حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی، تنها ۲۳ مقاله (۱۴ درصد) حاصل همکاری گروهی ۴۱ نویسنده بوده که میانگین ۲۰۴۳ برای تعداد نویسنده‌گان در هر مقاله به دست آمد و این نشان‌دهنده پایین بودن میزان همکاری گروهی بین نویسنده‌گان ایرانی این حوزه است (فرج پهلو، ۲۰۰۴). نتایج پژوهش دیگر نشان داد که رشته کتابداری از لحاظ میزان همکاری در جایگاه پایین تری نسبت به رشته‌های دیگر قرار دارد. به طوری که در این پژوهش میانگین ضربی همکاری بین پژوهشگران کتابداری و اطلاع‌رسانی ۰/۰۸ بود (حریری و نیک زاد، ۱۳۹۰). نتایج پژوهش حاضر با پژوهش‌های فوق هماهنگی دارد و نشان‌گر همکاری اندک پژوهشگران کتابداری و اطلاع‌رسانی در تأثیف مقالات مشترک است. از سویی دیگر، نتایج پژوهش حاضر با پژوهش لئو و همکاران که عنوان کردند در جامعه پژوهشی کتابخانه دیجیتال بیشترین تعداد مقالات به صورت هم تألیفی با دو نویسنده به نگارش درآمده است، همخوانی ندارد. شاید این مغایرت به دلیل جامعه متفاوت موردنظری آن‌ها است.

بررسی نتایج پژوهش نشان داد که برخلاف اهمیت همکاری علمی که منجر به کیفیت انتشارات علمی می‌شود، در رشته کتابداری و اطلاع‌رسانی مشارکت گروهی بین پژوهشگران بسیار پایین است و پژوهشگران این حوزه علاقه زیادی به همکاری علمی به صورت مشترک و گروهی ندارند. علاقه اندک کتابداران در سطح جهان به انجام کارهای علمی مشترک با توجه به این که آنان مدعیان ترویج علم و تشویق دیگر دانشمندان به انجام کارهای علمی مشترک هستند، تأمل برانگیز است. این پژوهشگران می‌توانند به تشکیل تیم‌های پژوهشی مبادرت کنند و آثار خود را به صورت تیمی متشكل از افرادی که هر کدام بتوانند نقطه قوتی به تیم اضافه کنند شکل دهند و ارتباط‌های بین این تیم افزایش یابد تا شبکه‌های اجتماعی‌ای که بین افراد صورت می‌گیرد منسجم‌تر شده و بهره‌وری این افراد نیز افزایش یابد. از سویی دیگر توجه دانشمندان تمامی رشته‌های علمی در جهت انجام کارهای پژوهشی به صورت تیمی، مسئله‌ای است که باید به صورت جدی توسط مسئولین پژوهشی کشورها مورد توجه قرار گیرد و راهکارهای اجرایی و منطقی برای ترغیب پژوهشگران به انجام کارهای گروهی که موجب افزایش کیفیت و غنای کارهای تحقیقاتی آن‌ها می‌شود، اتخاذ نمایند.

به طور کلی می‌توان گفت که با توجه به نتایج این پژوهش و پژوهش‌های انجام شده در حوزه علوم اجتماعی، به ویژه در علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی به نظر می‌رسد نویسنده‌گان این حوزه در مقایسه با نویسنده‌گان سایر حوزه‌هایی چون ریاضی و علوم تجربی و طبیعی (گلینی مقدم و طاهری، ۱۳۹۳؛ عصاره و همکاران، ۱۳۹۳؛ اسدی و همکاران، ۱۳۹۰) گرایش چندانی به همکاری علمی مشترک ندارند. پیشنهاد می‌شود پژوهشی برای بررسی علل و آسیب‌شناسی این پدیده در حوزه علوم اجتماعی انجام گیرد.

منابع

- اسدی، مریم؛ جولایی، سمیه؛ ثقفی، سامان و بذرافshan، اعظم. (۱۳۹۲). همکاری‌های علمی و شبکه‌های هم تألیفی در تولیدات علمی دانشگاه صنعتی شریف در طول سال‌های ۲۰۰۵-۲۰۱۰. *فصلنامه مطالعات ملی کتابداری و سازمان‌دهی اطلاعات*، ۲۴(۱)، ۱۶۶-۱۸۶.
- پارسایی محمدی، پرستو. (۱۳۸۴). تحلیل توصیفی و استنادی مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز طی سال‌های ۱۳۵۱-۱۳۶۲. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید چمران، اهواز.
- حریری، نجلا و نیکزاد، مهسا. (۱۳۹۰). شبکه‌های هم تألیفی در مقالات ایرانی رشته‌های کتابداری و اطلاع‌رسانی، روان‌شناسی، مدیریت و اقتصاد در پایگاه ISI بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۹. *علوم و فناوری اطلاعات*، ۲۶(۴)، ۸۲۵-۸۴۴.
- دانش، فرشید؛ عبدالمجید، امیرحسین؛ افشار، مینا؛ موسوی فر، صدیقه و فرهادی، فاطمه. (۱۳۸۸). همبستگی میان تولید علم و میزان همکاری گروهی دانشمندان علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی در جهان. *پژوهشنامه پردازش و مدیریت اطلاعات*، ۲۵(۱)، ۵-۲۲.
- دیانی، محمدحسین. (۱۳۶۵). مقالات و مقاله نویسان در نامه انجمن کتابداران ایران. *مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز*، ۲(۱)، ۳۸-۴۸.
- رحیمی، ماریه و فتاحی، رحمت‌الله. (۱۳۸۶). همکاری علمی و تولید اطلاعات: نگاهی به مفاهیم و الگوهای رایج در تولید علمی مشترک. *فصلنامه کتاب*، ۷۱(۳)، ۲۳۵-۲۴۸.
- عابدی جعفری، حسن؛ پورعزت، علی‌اصغر؛ امیری، مجتبی و دلبری راغب، فاطمه. (۱۳۹۰). ترسیم نقشه علم اداره امور عمومی (مدیریت دولتی) بر مبنای مقالات موجود در ISI. *مجله مدیریت دولتی*، ۳(۶)، ۱۲۷-۲۷۴.
- عرفان منش، محمدامین و بصیریان جهرمی، رضا. (۱۳۹۲). شبکه هم تألیفی مقالات منتشر شده در *فصلنامه مطالعات ملی کتابداری و سازمان‌دهی اطلاعات* با استفاده از

شاخص‌های تحلیل شبکه‌های اجتماعی. *مطالعات ملی کتابداری و سازمان‌دهی اطلاعات*, ۹۶(۲۴)، ۷۷-۹۶.

عصاره، فریده؛ سهیلی، فرامرز؛ فرج پهلو، عبدالحسین و معرف زاده، عبدالمجید. (۱۳۹۱). بررسی سنجه مرکزیت در شبکه هم تأثیفی مقالات مجله علم اطلاعات. *پژوهشنامه کتابداری و اطلاع‌رسانی*, ۲۰۰-۱۸۱.

عصاره، فریده؛ صراتی شیرازی، منصوره و خادمی، روح‌الله. (۱۳۹۳). بررسی شبکه هم تأثیفی پژوهشگران ایران در حوزه داروشناسی و داروسازی در پایگاه وب آو‌ساینس: ۲۰۱۲-۲۰۰۰. *مدیریت سلامت*, ۱۷(۵۶)، ۳۳-۴۵.

عصاره، فریده و معرفت، رحمان. (۱۳۸۴). مشارکت پژوهشگران ایرانی در تولید علمی جهانی در مدل‌لاین (حوزه علوم پایه و بین‌رشته پزشکی). *رهیافت*, ۳۵، ۳۹-۴۴.

عصاره، فریده و مکی زاده، فاطمه. (۱۳۹۰). تحلیل استنادی و ترسیم نقشه بروندادی علمی اخلاق‌پزشکی در وب‌گاه WOS در سال‌های ۱۹۹۰-۲۰۰۸. *اخلاق و تاریخ پزشکی*, ۴(۵)، ۶۵-۷۷.

گلینی مقدم، گلنسا و طاهری، پروین. (۱۳۹۳). ترسیم شبکه هم نویسنده‌گی و ضریب همکاری علمی پژوهشگران ایرانی در حوزه هوافضا در نمایه استنادی علوم تا ۲۰۱۴ میلادی. *مطالعات دانش‌شناسی*, ۳(۱)، ۲۳-۴۲.

Adams, J. D., Black, G. C., Clemons, J. R., & Stephan, P. E. (2005). Scientific teams and institutional collaborations: Evidence from US universities, 1981–1999. *Research policy*, 34(3), 259-285.

Ajiferuke, I., Burell, Q., & Tague, J. (1988). Collaborative coefficient: A single measure of the degree of collaboration in research. *Scientometrics*, 14(5-6), 421-433.

Biglu, M. (2012). P-1486-Scientific activities in the field of neuropsychopharmacology 2001–2010. *European Psychiatry*, 27, 1.

Biglu, M. H., Chakhmachi, N., & Biglu, S. (2014). Scientific study of Middle East countries in psychology. *Collnet Journal of Scientometrics and Information Management*, 7(2), 293-296.

Bródka, P., Skibicki, K., Kazienko, P., & Musiał, K. (2011). A degree centrality in multi-layered social network. *Paper presented at the Computational Aspects of Social Networks (CASoN)*, 2011 International Conference on.

- Bukvova, H. (2010). Studying research collaboration: A literature review. *Journal of Information Science*, 6(1), 33-38.
- Dayani, M. H. (1986). Articles and writing in a letter of Iranian Library Association. *Journal of Social Science and Humanities of Shiraz University*, 12, 38-48.
- De Stefano, D., Giordano, G., & Vitale, M. P. (2011). Issues in the analysis of co-authorship networks. *Quality & Quantity*, 45(5), 1091-1107.
- Farajpahlou, A. H. (2004). Collaboration among library and information experts vs .scientists. *Paper presented at the International Workshop on Webometrics, Informetrics and Scientometrics*.
- Hart, R. L. (2000). Collaborative publication by University librarians: An exploratory study. *The Journal of academic librarianship*, 26(2), 94-99.
- Hollis, A. (2001). Co-authorship and the output of academic economists. *Labour Economics*, 8(4), 503-530.
- Hudson, J. (1996). Trends in multi-authored papers in economics. *The Journal of Economic Perspectives*, 10(3), 153-158.
- Liu, X., Bollen, J., Nelson, M. L., & Van de Sompel, H. (2005). Co-authorship networks in the digital library research community. *Information processing & management*, 41(6), 1462-1480.
- Lundberg, J., Tomson, G., Lundkvist, I., & Brommels, M. (2006). Collaboration uncovered: Exploring the adequacy of measuring university-industry collaboration through co-authorship and funding. *Scientometrics*, 69(3), 575-589.
- Melin, G. (2004). Postdoc abroad: inherited scientific contacts or establishment of new networks? *Research Evaluation*, 13(2), 95-102.
- Newman, M. EJ. (2001). The structure of scientific collaboration networks. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, (2)98, 404-409.
- Osareh, F. (2005). *Higher education research collaboration between Iran & UK*. Paper presented at the Proceeding of COLLINET Meeting Extra Session in conjunction with 10th ISSI Conference, Stockholm, Sweden.
- Wagner, C. S. (2005). Six case studies of international collaboration in science. *Scientometrics*, 62(1), 3-26.
- Yan, E., Ding, Y., & Zhu, Q. (2010). Mapping library and information science in China: A coauthorship network analysis. *Scientometrics*, 83(1), 115-131